A. 1853. WOENSDAG den 19. October. N°. 126.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT.

ALGEMEEN ADVERTENTIEBLAD.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat vergadering van den Raad zal worden gehouden op Donderdag den 20. October 1853, des middags ten ½2 ure.

Utrecht, den 17. October 1853.

De Burgemeester voornoemd,
N. P. J. KIEN.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht,

Gezien de aanschrijving van den Heer Commissaris des Konings in de provincie Utrecht van den 6, dezer maand No. 1 N. M. en S. (Provinciaal-blad No. 84.)

Brengen ter kennis der belanghebbenden dat het Departement van Oorlog de chefs van al de daarbij betrokken korpsen heeft gemagtigd, om aan de miliciens der ligting van 1850, die vergunning mogten vragen tot het aangaan van een huwelijk, de vereischte toestemming daartoe uit te reiken, onder voorwaarde dat zij echter vooraf hunne schuld op het kleeding- en reparatiefonds moeten aanzuiveren, terwijl aan zoodanige lotelingen, die buiten staat zijn aan deze voorwaarden te voldoen, mede vergunning tot het aangaan van een huwelijk zal worden verleend, mits hun onvermogen tot aanzuivering hunner schuld door een bewijs af te geven door de bevoegde autoriteit naar behooren worde bevestigd.

Utrecht, den 17. October 1853.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
N. P. J. KIEN.
Ter ordonnantie van dezelven,
H. G. RÖMER.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht,

Gehoord de voordragt van den heere gecommitteerde tot het voerwezen alhier,

Brengen ter kennis van alle stalhouders, verhuurders van rijtuigen, voerlieden, slepers en dergelijken, hun beroep binnen deze gemeente uitoefenende, dat tot het weder voorbrengen van die rijtuigen, aan welke bij de plaats gehad hebbende schouw over dezelven op den 11. en 12. dezer gebreken zijn bevonden, bepaald is, Woensdag den 26. October aanstaande, des morgens van 10 tot 11 ure, aan het Oud-Munsterkerkhof, welke dag en uur door gemelden heere Gecommitteerde is aangewezen, ook tot het te voorschijn brengen van zoodanige rijtuigen, welke om redenen, bij de Commissie voldoende bevonden, zijn opgegeven, op gemelden 11. en 12. October niet te hebben kunnen worden voorgebragt.

Utrecht, den 17. October 1853.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
N. P. J. KIEN.
Ter ordonnantie van dezelven,
H. G. RÖMER.

KENNISGEVING.

De Burgemeester der Stad Utrecht brengt ter kennis van het algemeen, dat door den Raad overeenkomstig art. 79 der gemeente-wet tot Wethouder der Stad Utrecht is herkozen de heer Mr. *W. M. J. van Dielen*, welke die benoeming heeft aangenomen en dat evengemelde Raad, denzelven, ingevolge art. 149 der aangehaalde wet heeft verzocht en gecommitteerd om de betrekking waar te nemen van ambtenaar van den Burgerlijken Stand.

Utrecht, den 18. October 1853.

De Burgemeester voornoemd,
N. P. J. KIEN.

KENNISGEVING.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis van het algemeen dat de Heeren Raadsleden: *J. C. Schuurman*, Dr. *S. Karsten*, Jonkhr. Mr. *H. A. M. van Asch van Wijck*, Dr. *A. Vrolik*, Mr. *C. L. de Vos*, Mr. *J. Ackersdijck*, *C. J. van Veersen* en Mr. *W. M. J. van Dielen*, welke dit jaar moesten aftreden op den 19. Julij 1853 als zoodanig zijn herkozen en dat in de plaats van den Heer *E. C. U. van Doorn* geplaatst aan het hoofd van een Departement van algemeen bestuur op den 2den Augustus 1853 bij eene gehoudene herstemming tot lid van den raad dezer stad is verkozen de heer Mr. *W. J. van Hoytema*; dat de geloofsbrieven der benoemden onderzocht, in orde bevonden zijn en dat, tegen hunne verkiezing geene bezwaren ingebragt zijnde, zij, na den eed voorgeschreven bij art. 83 der Grondwet, en dien voorgeschreven bij art 39 der Gemeente-wet te hebben afgelegd, als leden van den Raad hebben zitting genomen.

Utrecht, den 18. October 1853.

De Burgemeester voornoemd,
N. P. J. KIEN.

TURKIJE.

KONSTANTINOPEL 3 October.

Eergister is aan de gezanten der 4 mogendheden mededeeling gedaan van de oorlogsverklaring en den daarbij te voegen brief aan den Russischen opperbevelhebber, met opeisching, om de Donauvorstendommen te ontruimen.

De bevolking is thans zeer vooringenomen tegen de diplomatie, die slechts getracht heeft de gevoeligheid van den Czaar te sparen, ten nadeele van een zoogenoemden bondgenoot, dien men zou verdedigen. De Turken rekenen nu op zich zelf en op hun propheet. De meest aanzienlijken hebben zich vereenigd, om gelden bijeen te brengen ten einde gedurende den oorlog een legerkorps voor hunne rekening te onderhouden; daarbij zijn er in de hoofdstad bureaux geopend, om zich voor den krijgsdienst in te schrijven; de bevolking verdringt zich voor die bureaux. Behalve de versterking, die hierdoor aan 't leger wordt gegeven, verwijdert men er de meest opgewondenen door uit de hoofdstad.

— De Oostenrijksche gezant *v. Bruck* heeft het noodig geoordeeld, een vertoog in te dienen tegen het gebruiken van de Poolsche, Hongaarsche en Italiaansche vlugtelingen in het Turksche leger; er is namelijk sprake geweest van de daarstelling van een vreemden-legioen. *Reschid-Pacha* heeft op dit vertoog geantwoord, dat de Porte, zoolang zij op de ondersteuning der mogendheden kon rekenen, de diensten van de uitgewekenen niet zou aannemen; maar dat zij daarentegen, indien de mogendheden haar alleen lieten, alle middelen zou aangrijpen, om haren vijand te bestrijden.

ITALIE.

GENUA 12 October.

Er heerscht hier dezer dagen, ten gevolge van den loop der Oostersche zaken, weder veel levendigheid; de emigranten vestigen hunne hoop op een oorlog, en reeds zijn in verschillende steden van Italie proclamatien verspreid, van het republikeinsch comité uitgegaan. Dien ten gevolge zijn maatregelen van voorzorg genomen. Een dertigtal uitgewekenen is in de laatste dagen in hechtenis genomen; 8 van hen zijn thans weder in vrijheid gesteld; daarentegen hebben anderen bevel gekregen het land te verlaten.

De aanwezigheid van de N. Amerikaansche vloot in de golf van Spezzia draagt niet weinig bij, om de geestdrift bij de bevolking nog meer op te wekken. In verschillende steden van Toskane leest men op de muren: *Leve generaal Pierce*; *leve Amerika; leve de broederschap der volken*!

Voegt men bij die opgewondenheid de duurte der levensmiddelen, dan begrijpt men, dat het volk in Italie bij de eerste gunstige gelegenheid gereed staat voor eene oproerige beweging.

Ook in Lombardije hebben dezer dagen arrestatien plaats gehad, die bewijzen, dat het vuur van den opstand er nog in 't geheel niet gebluscht is, niettegenstaande de gestrengheid van Oostenrijk.

— Op aangifte van den Franschen Gezant te Turijn is de *Voce della Liberta*, waarvan de afgevaardigde *Brofferio* redacteur is, voor den regter gedaagd, wegens beleediging van den Franschen Keizer.

MILAAN 9 October.

Op bevel van den nieuwen gouverneur van Lombardije, ridder *v. Burger*, zal het *Milaansche blad* met Nieuw-jaar ophouden en alleen de *Bilancia* blijven bestaan. De heer *v. Burger* schijnt toegevendgezind ook jegens de bewoners van Tessin. Althans reeds onderscheidene ook der uitgewezene Tessinners hebben verlof bekomen voor zaken herwaarts te komen.

DUITSCHLAND.

WEENEN 13 October.

Twee belangrijke artikelen heeft de *Oest. Corr* heden medegedeeld, waarvan de telegraaf reeds heeft gewaagd.

Het leger is verminderd en de onzijdigheid van Oostenrijk bij de Russisch-Turksche geschillen is bepaald.

De vermindering van het leger is bij besluit van den 9. uitgevaardigd. Die vermindering is van belang, want ze zal 130 à 140,000 man bedragen en voor de schatkist eene bezuiniging daarstellen van 25 à 30 millioen guldens.

De onzijdigheid wordt wel is waar beperkt door de woorden „voor 't oogenblik", maar ze is bepaaldelijk door de regering vastgesteld; daarmede staat trouwens in dadelijk verband de vermindering van het leger.

Dat de daling, niettegenstaande deze tijdingen, op de beurs heeft voortgeduurd, is toe te schrijven aan de zekerheid die men heeft, dat de vijandelijkheden zullen beginnen. Door de onzijdigheid der Duitsche mogendheden wordt de oorlog wel is waar binnen zekere grenzen gehouden, maar mogten Engeland en Frankrijk eene te bepaalde houding aannemen, dan ware het nog mogelijk, dat men ook buiten zijn wil door den drang der omstandigheden werd medegesleept. Die vreeze is wel is waar niet zeer gegrond, maar ze is toch voldoende, om de speculanten te beangstigen

— Heden nacht is een koerier van Konstantinopel hier aangekomen de tekst van de oorlogsverklaring overbrengende en tevens belangrijke dépêches voor de verschillende gezanten. *Achmet-Effendi* is heden morgen met het antwoord op die dépêches weder vertrokken.

De leden van de conferentie komen hier dagelijks bijeen.

— Men meldt, dat de Duitsche officieren, die met toestemming hunner regeringen de instructie op zich hadden genomen van het Turksche leger, bevel hebben bekomen naar hunne haardsteden terug te keeren.

— *Schamyl* heeft, na herhaaldelijk op de linie van den Kaukasus en in Daghestan te zijn [illegible] slagen, thans zijne fortuin bij Dscharo-[illegible] beproefd. Den 7. Sept. heeft hij aan 't hoofd van talrijke benden een aanval gewaagd op de [illegible] Novy Sakatal. De generaal-majoor, prins [illegible] is dadelijk met 3 bat. inf., 6 stukken en kavallerie tegen den vijand opgerukt, en heeft hem, na een hardnekkig gevecht, uit zijne stelling verdreven. De strijd heeft tot laat in den avond geduurd. De bergbewoners hebben veel volk verloren. Van Russische zijde zijn 2 stafofficieren, 3 hoofdofficieren en 61 manschappen gesneuveld.

— Nopens de Russische vloot in de Zwarte Zee

meldt men, dat die nog sterker is dan de Oostzee vloot, terwijl de zeelieden er meer geoefend zijn. De vloot in de Zwarte Zee is 20 linieschepen sterk, waarvan 18 in dienst, 14 korvetten en brikken, 10 stoombooten, in 't geheel 1,700 stukken geschut. De kanonneerbooten zijn niet hier bijgerekend.

15 *Oct.*. Met. 5 pCt. $91^{3}/_{8}$; Leening 1851 105; Lomb. Ven. 97.

WEENEN Zondag middag.

De *Oest. Corr.* bevat een uittreksel uit het Turksche oorlogsmanifest. Prins *Gortschakoff* heeft het schrijven van *Omer Pacha* weigerend beantwoord; over de ontruiming der vorstendommen kon hij niet beslissen.

(Achter deze tel. dèp. van de *Köln. Zeit.* voegt dat blad: dit is met andere woorden, de vijandelijkheden zullen niet dadelijk beginnen en de Russische opperbevelhebber maakt gebruik van den termijn, hem door *Omer Pacha* verleend, om van Petersburg nadere bevelen in te wachten.)

KEULEN 16 October.

Tusschen de Deensche regering en de Stenden is op nieuw verschil gerezen. Bij gelegenheid van het in overweging nemen van het ontwerp van nieuwe grondwet voor 't koningrijk Denemarken hebben vele sprekers luide zich verklaard tegen afschaffing der bestaande, zoolang door de regering niet het ontwerp van de nieuwe grondwet voor het geheele koningrijk is ter tafel gebragt. De regering heeft zelfs geene inlichtingen hieromtrent willen geven. De vergadering heeft daarop besloten het ontwerp der regering op zijde te stellen en ten grondslag der verdere beraadslagingen te nemen de grondwet van 1849, daarbij weglatende vallen de artikels, die betrekking hebben op het geheele koningrijk.

De kiezerscensus voor Holstein is op 800, die voor Sleeswijk op 300 rijksdaalders grondeigendom bepaald. De afgevaardigden mogen slechts worden gekozen in de distrikten, die zij bewonen. Het kiesregt is ontnomen aan alle personen, die deel hebben genomen aan de omwenteling, ook als zij geämnestieerd zijn.

ENGELAND.

[illegible]

Na de vereenigingen, die gehouden zijn, om de regering tot eene krachtiger houding tegenover Rusland te bewegen in de Oostersche aangelegenheden, hebben er thans demonstratieën plaats in tegengestelden zin. Een adres van fabriekanten van Sheffield aan den minister gezonden, waarin gevraagd wordt, dat de regering hare vredelievende staatkunde vervolge, tot behoud van den vrede, heeft een antwoord van lord *Aberdeen* uitgelokt, waarin deze op nieuw verklaart, dat de Britsche regering voortdurend al hare pogingen zal aanwenden, om de ernstige geschillen, die in het Oosten gerezen zijn, te beslechten, zonder Europa prijs te geven aan de onheilen van den oorlog en zonder de eer van het land op te offeren.

— De kanaal-vloot is zaturdag morgen te Spithead binnengeloopen.

— Men heeft hier inteekeningen geopend ter oprigting van een monument ter eere van den Franschen luitenant *Bellot*, die bij de Noordpool expeditie van den heer *M'Clure*, waarbij hij zich uit liefde voor de wetenschap had aangesloten, het leven heeft verloren.

— Gec. $92^{1}/_{4}$; Bank 220; Holl. $2^{1}/_{2}$ pCt. 64, 4 [illegible] 94; Mex. $24^{1}/_{4}$; Port. 43; Sp. 3 pCt. 45; [illegible] 22; Pass. 5.

FRANKRIJK.

[illegible] 15 October.

De tijdingen, uit Konstantinopel ontvangen, geven thans op enkele punten zekerheid. De termijn, aan de Russische troepen gesteld, om de vorstendommen te ontruimen, is 15 dagen; doch de Turken zullen dan de Donau niet trachten over te trekken, [illegible] zulk eene poging ook niet [illegible] kan verwachten, voorziet men, dat de vijandelijkheden alleen in Azie zullen uitbarsten.

De [illegible] der Muselmannen moet na de oorlogsverklaring nog gestegen zijn. Van verschillende zijden hoort men van aanbiedingen gewagen, tot het [illegible] van dienstbare mannen of het verschaffen van onderhoud.

Belangrijk zou het berigt zijn, van Marseille ontvangen, dat bevel was gegeven, om dadelijk de fregatten Vauban, Descartes, Asmodée, Cacique, Montezuma en Panama te wapenen.

De *Constitutionnel* voegde er bij, dat deze schepen bestemd waren, om troepen te vervoeren; dit berigt schijnt echter bevestiging noodig te hebben.

De depèche uit Marseille meldt ook, dat bij 't passeren van de golf van Besika door de stoomboot Caire, die den 5. in den nacht Konstantinopel heeft verlaten, de vereenigde vloten zich gereed maakten, om den Bosphorus in te stevenen.

— Het berigt, dat de Onderkoning van Egypte op verzoek der consuls en handelaren het verbod van uitvoer van granen tot den 30 Nov. had verdaagd, bevestigt zich niet. Den 5 Oct. was zoodanig besluit nog niet gekomen, ofschoon men het te Alexandria wel verwachtte.

— 3 pCt. 73,50 à 73; $4^{1}/_{2}$ pCt. 100 à 99,80; Bank 2800; 5 pCt. Belg. 100; $4^{1}/_{2}$ pCt. 97; Rom. $93^{1}/_{2}$; 3 pCt. Sp. $45^{1}/_{4}$; binnenl. $41^{1}/_{4}$; 5 pCt. Oost. $90^{1}/_{4}$; 5 pCt. Piem. 94,50; $4^{1}/_{2}$ pCt. Russ. $94^{3}/_{4}$.

PARIJS 16 October.

Men zegt, dat de Czaar, op het berigt van de oorlogsverklaring door Turkije gedaan, de concessiën intrekt, die hij te Olmutz, te Berlijn en te Warschau heeft gedaan en aan generaal *Gortchakoff* bevel heeft gezonden op de meest krachtige wijze te antwoorden op de aanvallende houding van Turkije. — Wordt dit zeggen bevestigd, dan is het ontbreken der vijandelijkheden beslist en moet men die spoedig in Azië verwachten. (Schamijl heeft in Sept. weder een aanval gedaan).

Men moet zich echter wachten dadelijk aan te veel verontrustende berigten geloof te slaan. Zoo wêerspreekt heden *la Patrie* ten stelligste het berigt, gister door den *Const.* medegedeeld, betrekkelijk de wapening van 6 fregatten tot vervoer van troepen. Ofschoon beide bladen in betrekking staan tot de regering, moet men toch het eerstgen. in deze meer geloof schenken, dan den avontuurlijken *Constitutionnel.*

— Aan het dagblad *Gazette des Hopitaux*, eene der oudste geneeskundige couranten, is door een onbekende 10,000 fr. gegeven, met belofte, die gift jaarlijks te zullen [illegible] te stellen, waarvoor door de redactie 3,000 fr. moet worden besteed ter aanmoediging van schrijvers, en 7,000 fr. om het blad gratis of voor minder dan den gewonen prijs aan arme geneeskundigen af te leveren.

PARIJS Maandag morgen.

De *Moniteur* behelst eene nota, waarbij het gerucht, door den *Constitutionnel* medegedeeld, dat bevel naar Toulon was gezonden, om schepen in gereedheid te brengen ten einde troepen naar de Dardanellen te vervoeren, als geheel van grond ontbloot wordt verklaard. (Tel. dép. van de *Indép.*)

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 17 October.

De op heden aangekondigde sitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, met het oog op art. 37 van het reglement van orde belegd tot indiening van een wets-ontwerp, door de regering, overeenkomstig het bepaalde bij art. 2 der wet van 19 Junij 1845 (Staatsblad n°. 28) waarbij wordt vastgesteld een nieuw tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer, binnen dertig dagen aan de Kamer aangeboden tot bekrachtiging van den maatregel, genomen bij koninklijk besluit van 15 September 1853, heeft wegens het niet in genoegzamen getale opkomen van de leden geen plaats kunnen hebben.

De Voorzitter heeft aan de tegenwoordig zijnde leden medegedeeld 1°. dat, behalve het bedoelde wets-ontwerp strekkende tot aanmoediging van den invoer van granen en andere levensmiddelen, van eene memorie van toelichting voorzien, nog zijn ingekomen: een wets-ontwerp tot regeling der ontv. en uitg. van het pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren over het jaar 1854, en een wets-ontwerp tot vaststelling der afzonderlijke begrooting van de uitgaven wegens den arbeid der gevangenen over 1854, elk vergezeld van eene memorie van toelichting, eenige verzoekschriften; eene missive van den heer *van Heiden Reinestein*, die daarbij meldt dat hij, onlangs herbenoemd tot kantonregter van Assen, die betrekking heeft aanvaard, en alzoo verpligt is krachtens art. 91 der Grondwet zich aan eene herkiezing te onderwerpen.

[illegible] heeft de president de vergadering bekend gemaakt met de zamenstelling van verschillende commissiën van rapporteurs voor de hoofdstukken der begrooting, en voor andere wets-ontwerpen.

— De inschrijving voor de geldleening ten dienste der gasverlichting te Groningen is, ten gevolge van de hoogere rentebedinging, à 4 pCt., in één dag voldoende geweest.

UTRECHT 18 October.

Bij koninklijk besluit zijn verplaatst: bij de directe belastingen en accijnsen, de ontvanger van Woudenberg, de heer *H. F. v. d. Poll* naar Yzendoorn, en die van Wedervoort, de heer *G. L. Wijnen*, naar Woudenberg.

— H. K. H. prinses *Frederik der Nederlanden* en H. D. dochter prinses *Maria* zijn den 13. dezer te Berlijn aangekomen, alwaar ook spoedig Z. K. H. prins *Frederik* wordt verwacht. Zij hebben hunnen intrek genomen in het slot Sanssouci. Onmiddelijk na hunne aankomst heeft de prins van Pruissen deze vorstelijke personen bezocht.

— Uit het voorloopig verslag van de afdeelingen der Tweede kamer, hoofdstuk binnenl. zaken blijkt, dat er kwestie bestaat, dat onze verlenging van den Rijn-spoorweg tot aan de Duitsche grenzen drie jaren eerder zal gereed zijn dan het Pruissische gedeelte van die grenzen af. Het is te wenschen voor onze handelsbetrekkingen met Duitschland, dat dit beweren niet bewaarheid mag worden, en dat in allen gevalle onze regering haar beste pogen mag in het werk stellen, om het Pruissische gedeelte van dien weg spoedig gereed te zien.

— Men leest in het *Politieblad*, dat gepasseerde week weder te Zutphen heeft gecirculeerd en in betaling is uitgegeven een briefje of annonce-billet van *Kaufman's* etablissement, in vorm en kleurendruk veel overeenkomst hebbende met onze gewone banknoten. De ontvangers van bankpapier mogen hierop wel indachtig zijn.

— Omtrent de Noord-Amerikaansche expeditie naar Japan wordt gemeld, dat de commodore *Perry* met de stoomfregatten Susquehanna en Missisipi en de oorlogskorvetten Plymouth en Saratoga den 8. Julij kaap Idzu omzeilende in den namiddag voor de stad Uraga voor anker is gaan liggen. De verschijning der stoombooten maakte op de bewoners veel indruk. De handelsjonken trokken terug. Dadelijk zijn eenige regeringsvaartuigen naderbij gekomen, om de gewone waarschuwingen aan boord te werpen, dat men zich moest verwijderen. Zij werden niet aangenomen, maar daarentegen werd den gouverneur van Uraga [illegible], dat indien men als naar gewoonte de schepen kwam [illegible] er geweld zou worden gebruikt, om ze te doen verwijderen. Den volgenden dag is de gouverneur aan boord gekomen, om naar het doel van de komst te vernemen. Dit vernomen hebbende heeft hij naar Jedo om antwoord gezonden. Dat antwoord kwam den 12., meldende, dat de keizer zijn hoogsten ambtenaar zou zenden: om den brief van den president in ontvangst te nemen. Dit geschiedde den 14., toen men te Gorl-Hama bijeenkwam. Nagasaki was als plaats van bijeenkomst door den commodore afgeslagen.

Door den gouverneur afgehaald is de Commodore met een gevolg van 400 man naar de bijeenkomst getrokken met muzijk aan 't hoofd. Drie huizen waren tot de ontvangst gereed gemaakt, een voor de zamenkomst bestemd en twee tot verblijf voor de prinsen ingerigt. De prinsen *Idzu* en *Jwani* ontvingen uit handen van Com. *Perry* den brief, zonder in beraadslagingen te kunnen treden. De commodore gaf te kennen over eenige maanden om antwoord te zullen komen. Dit is de eenige maal, dat de commodore een Japanees in zijne tegenwoordigheid heeft gelaten ook tegenover den gouverneur had hij steeds alleen door middel [illegible] onderhebbende officieren gehandeld. [illegible] prinsen waren begeleid door 6 à 7,000 man troepen, die in hunne Japanesche kleeding met een aantal banieren een phantastiesch effect maakten bij de heerlijke kusten, die men moest bewonderen, om haren natuur-pracht.

De gouverneur van Uraga heeft den volgenden dag de schepen bezocht. Tegen de gewoonte aan heeft men, met goedkeuring des keizers, geschenken gewisseld.

De zamenspreking had in het Hollandsch plaats.

— Men schrijft uit Paramaribo, dat aldaar den 20 Aug. een schoener arriveerde van het eiland Madera, met 124 Portugesche emigranten, mannen, vrouwen en kinderen, aan boord. Deze zijn daar onmiddelijk door plantaadjehouders gehuurd en voor den landbouw gebruikt. Het laat zich aanzien, dat deze lieden er zeer goed zullen voldoen en de negers zouden kunnen vervangen; dit zou voor Suriname een [illegible]

lijk bekend zijn, dewijl het aantal negers steeds afneemt en vroeg of laat de emancipatie toch ingevoerd zal moeten worden. Spoedig zullen er meerdere inwoners van dat eiland aangevoerd worden, want de lust om deze pas aangekomene menschen op de plantaadjes over te brengen was zeer groot. Als er 1000 aangevoerd waren, mag men het er voor houden, dat deze terstond zouden geplaatst geworden zijn.

Voor zoo verre bekend is, is er van de zijde van het gouvernement echter niets gedaan, om deze onderneming, die zoo heilzaam voor de kolonie kan werken, aan te moedigen. In 't belang der kolonie ware die aanmoediging toch zeer wenschelijk. Zoo dikwijls is het voordeelige der kolonisatie van Suriname reeds betoogt, en hebben zich niet alleen stemmen verheven, maar heeft zelfs de oud-gouverneur van Suriname, baron *v. Raders* het belang proefondervindelijk aangewezen, dat het daarstellen eener vrije werklievende bevolking in de kolonie eene noodzakelijkheid was, als men dezelve niet geheel wilde doen te gronde gaan, dat werkeloosheid hier bijna [illegible]

Eene poging tot kolonisatie is der tijd gedaan, die echter ten deele mislukt is, heeft niets tegen de kolonisatie kunnen bewijzen; alleen is er uit gebleken, dat men bij 't volvoeren van zulke ondernemingen vooraf de noodige maatregelen van voorzorg moet nemen, die toen waren verwaarloosd.

— Volgens berigten van Batavia van den 22 Aug. ll. was de schoenerbrik Saparoea, komm. luit. 1. kl. *de Gelder*, den 5. van die maand van Sambas vertrokken, en den 15 op reede van Batavia aangekomen.

— De Leidsche professoren onderteekenen een adres aan den minister van binnenlandsche zaken, houdende verzoek, om, in belang der academische studien het staats-examen weder verbeterd, in te voeren.

— Uit Gorinchem schrijft men:

„Gisteren arriveerde alhier de kommanderende off. van het 5e reg. inf., de luit. kolonel *C. G. de Bock*, ten einde het alhier in garnizoen zijnde batt. van dat reg. te inspecteren. Heden is die inspectie begonnen; zij zal vijf dagen duren."

— Dat het den boeren welgaat ziet men, behalve [illegible] in de provincie Overijssel. [illegible] huring aldaar van landerijen door de zoogenaamde Vriesche contributie, die den 10. dezer plaats had, is zoodanig hoog geloopen, dat enkele percelen de helft meer golden dan voorleden jaar. Over het geheel waren de huursommen 1/2 hooger.

— De koninklijke commissie voor het Nederl. schouwtooneel heeft zich met den heer *J. Ed. de Vries* te Amsterdam verstaan, welke laatste een 12tal goede stukken zal opvoeren, naar keuze der comm., met de noodige costumes en decoratiën versierd, en daarvoor een groot gedeelte der belangrijke koninkl. subsidie zal genieten. Als no. 1 is aangewezen JOAN WOUTERSZ, van den dichter *Schimmel*, welk stuk alhier reeds tweemalen met het beste gevolg gegeven is.

— Den 15. Oct. is te Texel uitgezeild Makasser, Ned. oorlogschooner, luit. *de Kock*, naar de Middelandsche zee.

Er zijn meer dan twee honderd jaren toe noodig geweest om de smakelijke voedende en bijna onontbeerlijke aardappelen, die wij aan admiraal *Drake* verschuldigd zijn, algemeen bekend te doen worden. *Jenner*, de gelukkige en beroemde uitvinder der koepokinenting, hoewel velen hem [illegible] vele openlijke huldebewijzen, heeft het beleefd deze zijne nuttige uitvinding, die millioenen zijner natuurgenooten voor den dood verminken en allerlei akelige kwalen in het gevolg der pokken bewaard heeft, algemeen te doen erkennen.

Thans na verloop van meer dan 50 jaren laat men hem regt wedervaren en noemt hem een der grootste weldoeners der menschheid. Hoeveel tijd gaat er gewoonlijk niet verloren eer de weldaden, door de natuur in hare mildheid en door de gelukkige opvatting van verdienstelijke mannen aan het menschdom bewezen, algemeen nut verspreiden.

Du Barry, de ontdekker der Revalenta Arabica, is gelukkiger; in onzen tijd is de afkeer en de onverschilligheid, voor het nieuwe niet meer zoo algemeen; wij hebben in de laatste halve eeuw zooveel nieuwe en verwonderlijke dingen zien tot stand komen, die ons eerst ongeloofelijk toeschenen, dat wij onze aandacht met meer vertrouwen, op nieuwe ontdekkingen vestigen. Onder deze is de bekendwording der Revalenta Arabica gewis eene der verbazendste uitkomsten, waarin wij ons verheugen mogen, en hoewel er slechts eenige jaren verloopen zijn sedert dezelve in Europa ingevoerd is, vindt zij reeds algemeen erkenning en bijval. Den gelukkigen ontdekker wordt nu reeds in de verschillende landen van ons werelddeel de bekendmaking van dit voortreffelijk voedsel als eene weldaad aangerekend; hij ontvangt dankzeggingen uit alle hoeken der wereld; zijn kostelijk meel, dat zoovele menschen van kwalen verlost, wordt overal verkocht en levert hem eene bron van welverdiende tevredenheid als belooning. Het heeft duizende en weder duizende gered en gelukkig gemaakt, en heeft zeker de bestemming nog zeer veel lijden te lenigen. Moge de zegen des Allerhoogsten medewerken. (*l'Echo Universel.*)

OVER DEN VERKOOP VAN PRODUCTEN OP JAVA.

Het thans bij de wetgeving aanhangige consignatie-contract met de Ned. Handelmaatschappij gesloten, heeft de bezorgdheid van onderscheidene vrienden des vaderlands gewekt. Zulks is niet geheel ten onregte. Immers er wordt gesproken van den verkoop op Java van 350,000 pikols koffij en suiker; alsmede dat, *na* 1860, de geheele productie op Java zal kunnen worden te gelde gemaakt. Wel is waar, de memorie van toelichting geeft ophelderingen welke de zaak een veel minder somber aanzien geven; — doch men vergete niet, dat die memorie zelve geenszins tot wet wordt. Ook zijn de voordeelen, welke dat contract den lande betreft, afschoon een duidelijk bewijs opleverende van den ijver des ministers van koloniën in de toeschietendheid van de directie der Handelmaatschappij, geenszins van dien aard, dat hoogere belangen, ingeval ze daardoor worden gekwetst, te dier zake zouden mogen worden uit het oog verloren. — Aannemende, dat die bezorgdheid zonder eenigen grond is, dan nog zoude men verkeerd doen ze te wraken of af te keuren, daar toch, van eenen kant, die geenszins geacht kan worden de ware belangen van Nederlandsch Indie, noch die van het vaderland ten doel te hebben, de verkoop der producten op Java is en wordt aanbevolen als vooruitgang op den weg der vrijzinnigheid, als noodzakelijk, wanneer men den naam van liberaal wil verdienen.

Gewis de bezorgdheid op zich zelve genomen dat de verkoop van eene zekere hoeveelheid koffij en suiker op Java, ingevolge het consignatie-contract, tot wet verheven, als punt van uitgang zou moeten worden beschouwd, van den verkoop van al de producten op Java, verdient ernstige behartiging. Of zou door dien verkoop op Java, niet slechts de welvaart, maar zelfs het bestaan van geheel Nederland [illegible] een onzer groothandel *dezelfde* en *thans*, men denke aan de handelsvloot, die wij *nu* hebben en *toen* hadden. Van welk gewigt was de koffijmarkt in ons vaderland, vergeleken bij hetgeen zij *is*? — De algemeene welvaart, bij alle standen zigtbaar, zou bij den verkoop van al of de meerderheid der Indische producten, op de Javasche markt, van ons worden weggenomen, en overal zou verarming te onzent zigtbaar worden. Hoogst rampzalig zou de toestand des vaderlands worden. — Doch het is niet noodig, dat beeld verder uit te werken.

Dat zich zoodanig schrikbeeld voor den geest worde gehaald, door welmeenende Nederlanders, die vreezen, dat de Utopiën van eenige drijvers ingang zullen vinden, bij hooggeplaatste personen, door wie prijs wordt gesteld op den naam van liberaal, is in geenen deele te wraken, wanneer wij ons herinneren hoe, in de laatste jaren, andere Staten van Europa, door Utopiën op den rand des verderfs zijn gebragt. In den toestand waarin Nederland zich tegenover andere Rijken bevindt, is het zoo gemakkelijk één stap te doen, die ons op eene gladde baan brengt, waar men niet terug *kan*, maar voorwaarts *moet*, en waar dat voorwaarts ons in een' poel van rampen zal storten. Aan den eenen kant is het niet mogelijk, te zeer op zijne hoede te wezen in het nemen van maatregelen opzigtens den handel op Java, waaruit de Engelschen aanleiding zouden kunnen nemen om aanspraken te doen gelden, die voor onzen Indischen handel verderfelijk moeten worden. — Aan den anderen kant zou het cultuurstelsel thans op Java in zwang, kunnen worden ondermijnd door verordeningen, die evenzeer ten nadeele van den staat als van den Javaan moesten strekken.

Wat eigenlijk de verkoop aangaat van 200,000 pikols koffij en 150,000 pikols suiker op Java, — als maximum beschouwd, — dit kan zijne voordeelige zijde hebben, zoo lang die maatregel slechts als een kunstmiddel is te beschouwen om [illegible], welke niet erkend worden, te bereiken of te schragen. — Reeds onder de compagnie, tijdens de Moluksche en de Ceylonsche specerijen eene monopolie in hare handen waren, werd daarvan eene zekere hoeveelheid voor de behoeften van Indie, van China en Japan gereserveerd, en als gevolg daarvan worden nog heden Moluksche specerijen op Java in den handel gebragt. Japansch koper, Japansche kamfer, alsmede producten uitsluitend voor de Indische markt bestemd, worden op Java verkocht. Wij ontkennen bovendien niet, dat gebeurtenissen, die in het Zuiden en Zuidoosten van Nieuw-Holland hebben plaats gegrepen, dat gedeelte van het vijfde werelddeel als een' nieuwen uitweg openende voor onze koloniale producten kan doen beschouwen. Proeven deswege te nemen, — mits proeven, die ons tegenover andere mogendheden geenszins verbinden — is niet alleen gepast maar tevens loffelijk en raadzaam. Het is niet slechts mogelijk, het is zelfs waarschijnlijk, dat wij ons te Melbourne, Geelong, Sydney, enz. eene nieuwe markt kunnen openen voor onze Europesche zoo wel als Indische producten.

Het aanhangige consignatie contract kan het openen van dat débouché in de hand werken. Maar werkzaamheid, goede trouw en het vermijden van hooge ongelden, bij vrachtsberekening kan daartoe nog veel meer doen. Nimmer evenwel mag uit het oog worden verloren, dat de verkoop van producten op Java, ten einde te voorzien in de behoeften van de Britsche koloniën in Australië, van China of van de West van Indie, steeds moet ondergeschikt blijven aan den regtstreekschen afvoer van producten van Java naar Nederland. De verkoop van producten op Java mag nimmer strekken, om aan Britsche, Noord-Amerikaansche of andere schepen een retourvracht te leveren, ter vervoer naar landen ten westen de Kaap de Goede Hoop gelegen. Wordt dit niet in het oog gehouden, dan ondermijnt men onzen welvaart, en loopt gevaar het bestaan van het dierbaar vaderland aan verblinding of laakbare toegevendheid ten offer te brengen.

Utrecht 17 October 1853. LAUTS.

ADVERTENTIEN.

[illegible] S. DEL MONTE LYON, [illegible] betuigen de ondergeteekenden [illegible] dank.
M. en A. MENDES [illegible]
Vreeland, 18 October 1853.

Utrechtsche Schouwburg.

(35) *** Met toestemming van het [illegible] van het plaatselijk Bestuur.

DONDERDAG den 20 October 1853.

BUITENGEWONE LAATSTE VOORSTELLING van den Heer **QUIRIN MULLER**, met medewerking van het HOOGDUITSCHE GEZELSCHAP uit Frankfort a/m.

TWEEDE DEBUUT van den Heer

RETHWISCH.

PROGRAMMA.

1°. Levende Beelden.

1. De Bachantinen hunnen Panther drenkende. 2. Hercules maakt de Koningin der Amazonen tot zijnen Gevangene. etc. etc. 3. De rustende Amazonen. 4. Oedipus en Antigone. Herrman en Thusnelde, enz. — 5. Op vereerend verzoek: **De Togt van Silenus.**

2°. **Hoogduitsche Vaudeville** met gezang, waarin de Heer **RETHWISCH** de hoofdrol vervullen zal.

3°. Een Egyptisch, Athletisch en [illegible] Pot-Pourri, uitgevoerd door de [illegible] het Gezelschap.

4°. Wetst Tableaux.

1. De verlatene Ariadne. 2. Hero en Leander. 3. De Oceaan. 4. Voor de [illegible] maal het groote Tableaux **PROSERPINA.**

Aanvang precies ten 7 1/2 ure.

Prijzen der plaatsen als vroeger.

De plaatsen zijn te bespreken bij den Heer DOMBURG, en Donderdag aan den Schouwburg van 12—4 ure.

OPENBARE AANBESTEDING.

(36) *** Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht zullen op Zaturdag den 22. October 1853, des namiddags ten één ure, ten Stadhuize, in het openbaar aanbesteden:

De leverantie van eenige Houtwaren.

Het bestek ligt ter inzage aan het Stads Magazijn achter Klarenburg.

Utrecht den 8. October 1853.

De Secretaris der Stad Utrecht,
H. G. RöMER.

TE KOOP OF TE HUUR

(36) *** een Kapitaal HEERENHUIS met Stal, Koetshuis en extra grooten Tuin, alleraangenaamst gelegen te Utrecht, buiten de Tolsteegbarrière, in de onmiddelijke nabijheid van den Spooren Straatweg; te aanvaarden 1 November aanstaande, te bevragen bij den Notaris VAN SCHERMBEEK te Utrecht, brieven *franco*.

UIT DE HAND TE KOOP,

(35) *** in massa of bij partijen ongeveer 400,000 Nederl. ponden HOOI, staande aan drie en twintig Schelften in de Mijdrechtsche Droogmakerij.

Nadere informatien te bekomen bij J. BEUMER, in het Regthuis te Uithoorn.

TE HUUR

(36) *** Eene of twee GEMEUBELEERDE KAMERS, met of zonder bediening, buiten eene der Poorten. Te bevragen met brieven onder La. B. aan het bureau dezer courant.

KACCHELS.

(36) *** De ondergeteekenden adverteeren, dat het **Depôt van Kagchels**, en verdere voortbrengselen van hunne Fabriek, voor de stad & provincie Utrecht gevestigd blijft, in het Kagchel-Magazijn van den Heer N. C. OSTI, op de Oude Gracht bij de Viebrug, la. H. n°. 10; aldaar kunnen alle aanvragen geadresseerd en uitgevoerd worden, tot dezelfde prijzen en voorwaarden als aan hunne Fabriek.

Zij vinden zich voorts verpligt hunne geëerde begunstigers opmerkzaam te maken, dat al wat in andere Kagchel-Magazijnen in Utrecht op den naam van STERKMAN verkocht wordt, namaaksel is.

s'Hage 1 October 1853.

Wed. A. STERKMAN & ZOON.

NB. In bovengenoemd Kagchel-Magazijn is tevens voorhanden eene ruime sorteering moderne HAARDEN, HAARDSTELLEN, enz. alsmede Maastrichtsche Haarden Kagchels tot dezelfde prijzen als aan de Fabrieken.

(36) *** Te verkrijgen bij M. J. C. HAM Choorstraat: Echte *Krimpvrije Leidsche Wol* in alle soorten, *Lebadist*, *Zephier Wol*, *Saijetten* alsmede *gebreide Borstrokken*, *Rokken*, *Pantalons*, *Kousen* en *Sokken*, benevens verschillende smaakvolle artikelen voor het Winter-Saisoen.

(36) *** DE PILLEN EN ZALF VAN HOLLOWAY hebben eene bewonderenswaardige genezing bewerkt van rhumatieke pijnen. De heer *Donald M. Kellar* te Murrumbidge in Nieuw Zuid-Walis, schrijft aan den professor *Holloway* het volgende: „Een man van omtrent vijftig jaren, in dienst bij den heer *John. Peter*, vrederegter in die kolonie, leed sedert een jaar aan rhumatieke pijnen tengevolge van zich veel te hebben blootgesteld aan nat en koude. Hij was daarvan zoo sterk aangedaan dat zijn ligchaam geheel krom gebogen was. In dezen beklagenswaardigen toestand begon hij gebruik te maken van de pillen en zalf van *Holloway*, ten gevolge waarvan hij zoo spoedig herstelde dat het de verbazing opwekte van al degenen die van zijn vroeger lijden waren getuige geweest.

Zijn op *franco* aanvragen à contant te bekomen bij de Wed. A. P. MILIUS, te Utrecht, bij den Heer G. C. T. VAN DE ROEMER, te Amersfoort, en bij den Heer J. STRAATMAN, Hoofd-Depôthouder te 's Hertogenbosch, alsmede te Londen, Strand 244 Holloway's-etablissement.

MODES EN MANUFACTUREN.

(36) *** FRANSSEN en RELOTIUS, Ganzenmarkt, hebben de eer te berigten, dat zij ontvangen hebben de nieuwste Modellen van DAMES MANTELS, CHALS, ZIJDEN STOFFEN en meer andere Artikelen voor het saizoen.

J. A. P. Beudeker, Ganzenmarkt Utrecht,

(36) heeft ontvangen de nieuwste artikels van onvervaardigde PELTERIJEN, en is thans weder ruim voorzien van MOFFEN, BOA'S, PALENTINES, MANCHETTEN, CHANCELIÈRES, etc. in alle soorten, en vervaardigd naar den laatsten smaak.

Châles & Soieries.

(36) *** BURGER BOHLEN & Co., voorheen E. L. PLAGGE, hebben de eer te berigten, dat zij ontvangen hebben *de Nieuwste Parijser Modellen van* MANTELS, *een rijk assortiment Lyonsche* CHÂLES LONGS en ZIJDENSTOFFEN, benevens eene menigte NOUVEAUTÉS *voor Robes*, BRODERIES, RUBANNERIES, enz. enz.

(35) *** Wie aan de Geneeskracht van BARTHELEMY'S Kruiden-Artsenij twijfelt, doet haar onregt. Als zij de genezingen, die men haar toeschrijft, vele in getal en bij uitstek gelukkig in de uitkomst, niet inderdaad bewerkt had, hoe zouden dan heele gemeenten met zulk eene belangstelling en zulk eenen ijver hare zaak voorstaan, en zich zoo veel moeite geven haar eene algemeene erkenning en voortdurend bestaan te verzekeren? Wij hebben gezien dat 3500 Burgers, Fabriekanten, Kooplieden, Particulieren, Ambtenaren en Handwerkers, allen ter goeder naam en faam bekend, zich daartoe vereenigden, vergaderingen belegden, eene petitie aan den Koning teekenden, eene deputatie benoemden om deze petitie aan zijne Majesteit zelver ter hand te stellen; dat 11000 Burgers eene petitie aan de stedelijke overheid indienden om haar te bewegen haren invloed te bezigen, ter gunste van het verzoekschrift aan de hooge regering; dat 66 onder de beste en eerste Burgers rangschikkende Personen den Heer Barthelemy een schrijven zonden om hem hunne erkentelijkheid te kennen te geven, waarin zij verklaarden, dat zij zelven of hunne nabestaanden door zijne hulp genezen zijn, waarin zij zeggen, *dat alle die zijn Arcanum genomen hebben, genezen zijn, dat niet een der door hem behandelden aan, die alles' doodende ziekte gestorven is!* Onzer deze 66 Dankadres inzenders, zijn er zeker namen die hier te lande bekend zijn; Elberfeld en Barmen liggen niet zoo verwijderd; wij hebben ze daarom reeds in verschillende Couranten bekend gemaakt en laten ze hieronder nog eens volgen.

Hoe kan men deze ten toon gespreide geestdrift verklaren, als er niet eene innige overtuiging ten gronde ligt?

Hoe kan men denken, dat zoo hooggeplaatste Personen als de Heer VON CARANP, Burgemeester van Elberfeld, de Heer CURTIS, Consul van Hare Britsche Majesteit en de Heer HENRY ALBERS, Consul van de Vereenigde Noord-Amerikaansche Staten, in opentlijke geschriften ten gunste van dit middel zouden spreken, als zij het niet met volle overtuiging deden?

De Heer CURTIS zegt bij het geven eener legalisatie ten behoeve van den Heer BARTHELEMY:

„Ik voeg hierbij den hartelijken wensch, dat de Uitvin- „der van het Geneesmiddel, de Hr. BARTHELEMY, in „mijn Vaderland, waar hij voornemens is zich te vestigen, „even verblijdende en gelukkige resultaten van zijne art- „senij moge erlangen als te Elberfeld, terwijl ik hem de „verzekering geef, dat de vrije wetten van Engeland het „debiet van zijn Arcanum geene hinderpalen in den weg „zullen stellen."

„Gegeven op mijn Bureau te Keulen, den Zevenden Mei 1800 een en vijftig" **J. R. CURTIS,**

Consul van Hare Britsche Majesteit.

Carl Johann.	Wed. J. Lachaise.	C. Beck.
J. G. Schweser.	Friedr. Hienüber.	Joseph. Kels.
J. E. vom Floten.	Mej. Höffmann.	Adolph. Mewald.
August. Busch.	Wed. F. Kuhborg.	Richard Müller.
Fried. Wusten.	Friedr. Bartel.	Abr. Weppler.
Franz van Egen.	A. Bruckner.	Georg Blaseus.
J. I. Ehrlenbruch.	Jeremias Baupel.	Heinr. Siemer.
Wihl. Röder.	Peter Pattberg.	Heinr. Krum.
Friedrich Möller.	Corn. Brethauer.	F. Groszmintorf.
P. Schelenhaus.	Wed. Stichling.	Wilh. Schulten.
W. Kernekamp.	Fried. Pattberg.	F. Scheerken.
Johann. Stein.	Wilh. Hausmann.	H. Scheerken.
P. Schellenberg.	Carl. Tönsmann.	P. Schmerenbeck.
A. Winkeler.	Abr. Brögeler.	H. Scheerken.
Fried. Müller.	C. Hohmann Sr.	Peter Lippken.
Abraham Keil.	Herm. van der Au.	P. Junkersfeld.
Peter Bröker.	Carl Dommer.	Gust. Winkel.
J. Ernenputsch.	Abraham Mengel.	Carl Joram.
C. Mückenhoff.	F. Obermeijer.	C. Hustenbeck.
Wilhelm Jäger.	Wilh. Renkhoff.	Conr. Schmidt.
Joh. Fredrichs.	Wed. J. Gerdes.	H. Baumann.
Wed. W. Kather.	Carl Weppler.	H. von Popel.

Deze Kruiden-Artsenij wordt voor *f* 4,80 de Flesch verkocht in onderstaande Dépôts.

Amsterdam Verkoophuis
Amersfoort A. H. VAN RUYVEN.
Utrecht T. UHLENBROEK.
Wageningen, W. I. TIBOUT.
Wijk bij Duurstede, Wed. C. ZORN.

(36) *** Door S. E. VAN NOOTEN, te *Schoonhoven*, is op heden uitgegeven **een nieuw werk**, getiteld:

EEN TAFELBOEK.

DOOR

J. HERMAN DE RIDDER,

Christen Leeraar.

In gr. 8vo, met gegrav. vignet. Prijs *f* 3.—

INHOUD:

I. PERSOONLIJK LEVEN.
1. *Uw Vader weet wat gij van noode hebt.*
2. *Hoe de Bijbel het sterven afteekent.*
II. HUISSELIJK LEVEN.
1. *Eerste Gebedjen.*
2. *Wellevendheid.*
III. OPENLIJK LEVEN.
1. *Een Utopiaansche kermis-voorstelling.*
2. *Wat een arm dorp kan verrijken.*
3. *Op Straat.*
4. *Bedelarij wering.*
IV. WERKDADIG LEVEN.
1. *Een Hoogduitsche prent.*
2. *Genootschappen.*
3. *Het Javaansche Nieuwe Testament.*
V. VOORBEELDIG LEVEN.
1. *Een Kapitalist op bloote voeten.*
2. *Een Schaapherder.*
3. *Een Meesterknecht.*
4. *Een Schoenmaker.*
5. *Twee kinderlooze Weduwen.*
6. *Een Apologeet.*
Slotwoord.

(35) *** Door S. E. VAN NOOTEN, te *Schoonhoven*, is op heden uitgegeven en verzonden:

BRIEVEN

UIT EN OVER DE VEREENIGDE STATEN VAN

NOORD-AMERIKA.

DOOR

JONATHAN.

Uitgegeven met eene Inleiding en Bijschrift

DOOR

Dr. E. B. SWALUE,

Pred. te Amsterdam.

Met vijf platen en eene kaart. Prijs f 3,60.

Dit oorspronkelijk werk geeft op eene eigenaardige en populaire wijze een algemeen overzigt van Amerika's geschiedenis, soestand en vooruitzigten, en weet door belangrijke, min bekende bijzonderheden de aandacht te boeijen.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Oct.	Uren	Windrigting.	kr.	Barom. bij 0°	Thor. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	*Aanmerkingen.*
16	8	z.	1	751,87	49,3		0.92	0	Bewolkt.
	2	zzo.	2	48,03	54,1	— 1.8	91	0.2	Zwaar bewolkt.
	10	wnw.	1	45,51	47.5		92	2.2	Bewolkt
17	8	zzw.	2	48,22	45,5		93	1.7	Id.
	2	zzw.	2	44,89	48,9	— 4.5	89	0.7	Betrokken.
	10	zzw.	2	41,66	48,2		91	0.8	Zwaar bewolkt.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

AMSTERDAM 17 Oct. 1853.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld. . . .	$2\frac{1}{2}$ pCt.	$61\frac{7}{16}$	$61\frac{3}{8}$	$61\frac{3}{16}$
dito dito	3 „	74	$74\frac{1}{16}$	
dito dito	4 „	93	$93\frac{1}{8}$	$93\frac{1}{16}$
Oost-Indische Leening	4 „	$93\frac{1}{16}$	$93\frac{1}{8}$	
RUSLAND.				
Oblig bij *Hope en Comp.*	5 pCt.	$105\frac{7}{8}$	106	
Certificat. 1831 & 1833	5 „	$96\frac{3}{4}$		
Certificaten 1840 . . .	4 „	90		
Certificaten bij *Stieglitz*	4 „	89		
dito *Stieglits* N. . . .	4 „	$88\frac{7}{8}$		
dito Adm. te Lond.	$4\frac{1}{2}$ „	$95\frac{7}{8}$	$95\frac{3}{4}$	$95\frac{7}{8}$
POLEN.				
Aand. 1835, fl. 500	*f*	159		
Obligatien	4 pCt.	83		
SPANJE.				
Obligatien	1 „	$21\frac{1}{2}$	$21\frac{9}{16}$	$21\frac{9}{16}$
Binnenl. Schuld . . .	3 „	41		
Bewijzen Coupons		$5\frac{1}{4}$	$5\frac{5}{16}$	
OOSTENRIJK.				
Oblig. Metaliek	5 pCt.	$77\frac{1}{4}$	$77\frac{1}{2}$	
dito dito N.	5 „	$90\frac{1}{4}$	$90\frac{3}{4}$	$90\frac{3}{4}$
dito dito La B. . . .	5	$90\frac{1}{4}$	$90\frac{3}{4}$	$90\frac{3}{4}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$ „	$39\frac{7}{8}$		
BELGIE.				
Certific bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$ „	$50\frac{5}{8}$		
BRAZILIE.				
Geldl. 1824, £ 100 . .	5 pCt.	$97\frac{1}{8}$		
PORTUGAL.				
Obligatiën	3 pCt.	$37\frac{5}{8}$	$37\frac{13}{16}$	$37\frac{11}{16}$
AMERIKA.				
Peru, Geldleening 1853	$4\frac{1}{2}$ pCt.	71		
Venez., Oblig. 6 pCt. nu	$3\frac{1}{2}$ „	$31\frac{7}{8}$	$33\frac{1}{4}$	
Grenada, Oblig. . . .	$2\frac{1}{4}$ pCt.	20	$20\frac{1}{2}$	
Mexico, Obl. 1851 £ 100	3 „	$22\frac{13}{16}$	$23\frac{1}{8}$	

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.

BIJVOEGSEL VAN DE UTRECHTSCHE COURANT VAN WOENSDAG 19 OCTOBER 1853.

Zitting van den stedelijken Raad
van 13 October 1853.

Aanwezig zijn 26 leden. Afwezig de heer *v. Hengst.*

De Burgemeester verwittigt den Raad, dat een brief van wege Z. M. is ontvangen, waarbij, tot een blijvend aandenken aan Hoogsd. verblijf, aan de stad door den Koning eene schilderij wordt aangeboden, welke Z. M. door den heer *Pieneman* zal doen vervaardigen, voorstellende het overhandigen van het album aan Z. M. door een aantal burgers van Utrecht. De Burgemeester stelt voor, dat Burgem. en Weth. zullen gemagtigd worden om reeds aanvankelijk de erkentelijkheid van dezen Raad, voor dit hooge blijk van welwillendheid aan den Koning te betuigen. — Wordt alzoo besloten.

De Burgemeester geeft kennis van het ingekomen verzoek van den heer baron *van Tuyll van Serooskerken*, om ontslag uit zijne betrekking als lid der plaatselijke schoolcommissie, sinds 20 jaar door hem vervuld. De Burg. stelt voor onder betuiging van dank voor de goede en langdurige diensten door hem bewezen, den heer *v. Tuyll* een eervol ontslag te verleenen en daarvan kennis te geven aan den heer *v. Tuyll* en aan de plaatsel. schoolcommissie. — Conform besloten.

Is ontvangen een schrijven van dr. *Rueb*, waarin hij berigt aan te nemen de betrekking van lid der pl. schoolcommissie. — Voor informatie.

Een soortgelijk schrijven is ontvangen van dr. *Munnicks v. Cleeff*, aannemende de betrekking van lid van 't bestuur van de vereenigde Gods- en Gasthuizen. — Voor informatie.

Een verzoek van den heelm. *Blom*, om in aanmerking te komen bij de benoeming van een stadsheelmeester wordt ter sekretarie nedergelegd.

Is ingekomen proces verbaal van de opname der boeken en kas van den stedel. Ontvanger. — Ter inzage van de leden; ter sekretarie.

Daar de tijd is verstreken, waarbinnen bezwaren zouden kunnen worden in 't midden gebragt tegen de toelating van den heer *Ackersdijck*, legt genoemde heer als lid van den raad de gevorderde eeden af en neemt zitting.

Is ingekomen een afschrift van een adres, door eenige ingezetenen tijdens het verblijf van Z. M. hier ter stede den Koning aangeboden, waarbij deze de afschaffing verzoeken van de bruggelden, welke voortdurend aan de Willemsbrug gevorderd worden. — Met herinnering aan de leden, dat deze aangelegenheid bij de behandeling der begrooting nader ter sprake zal komen, wordt dit stuk ter sekretarie nedergelegd.

Reeds vroeger was ingekomen een schrijven van 't bestuur van het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen met voorstellen betreffende de aangelegenheden van het Gebouw; dit stuk reeds voorloopig ter sekr. gelegd, wordt tot nader onderzoek en tot het geven van consideratie en advies in handen gesteld eener commissie, bestaande uit de heeren *v. Ittersum*, *v. Hoijtema*, *Voswinkel*, *Vrolik* en *Karsten*.

Het rapport over de concept-begrooting, die in de vorige verg. in handen eener commissie is gesteld, kan ditmaal door ongesteldheid van een der leden nog niet worden uitgebragt. De Burg. vestigt de aandacht der leden er op, dat de begr. nog voor het eind dezer maand aan Ged. Staten moet worden ingediend, zoodat eene buitengew. verg. zal moeten belegd worden, om de begr. in behandeling te nemen.

De Burg. geeft kennis van een voorstel van B. en Weth. tot af- en overschrijving van eene som van ƒ 1000 van volg. 91 op volgn. 94 der begr., op grond, dat bij de gedane raming niet is gerekend op het verblijf hier ter stede van de veldartillerie, welker komst toen niet bekend was. Hierdoor wordt de som voor 't onderhoud van kazernen, stallingen, enz. gebragt op ƒ 5,600. De stukken dienaangaande worden ter sekr. gelegd en de behandeling bepaald op de eerstvolgende vergadering.

Is aan de orde de herstemming over art. 1 der conceptverordening, op de benoeming der gemeente-ambtenaren, waarover in de vorige vergadering de stemmen staakten.

De heer *Ackersdijck*, die niet tegenwoordig is geweest bij de vroegere behandeling van dit onderwerp, wenscht rekenschap te geven van zijne stem, opdat er geene verkeerde uitlegging aan gegeven worde. Het is sprekers meening, dat de benoeming van de kleinere ambten, welker getal zeker het grootste is, moet geschieden door Burgem. en Weth. Toch moet hij stemmen tegen het art., zoo als het door de Comm. wordt voorgesteld, omdat de inhoud geheel strijdt met de wet. Het voorgestelde art. keert den regel om, die in de gemeentewet staat voorgeschreven. Het gaat buiten de bevoegdheid van den Raad op die wijze de wet ter zijde te stellen. Spr. ziet ook niet in, waarom de bewoording, zoo als ze in het art. gesteld is, zoude behoeven behouden te worden; men kan tot dezelfde slotsom komen en toch den vorm van 't art. in overeenstemming brengen met de wet.

De heer *Voswinkel* motiveert op dezelfde gronden zijne stem tegen het art.

De heer *v. Reede* wenscht als lid der Comm. het bezwaar weg te nemen, dat bij sommige leden bestaat, omtrent den vorm van het voorgestelde art., welke wordt beweerd in strijd te zijn met art. 145 der gemeentewet. Spr. erkent, dat algemeen de bevoegdheid ter benoeming bij den Raad berust. Maar, zegt men, slechts *bij uitzondering* kan de Raad de benoeming opdragen aan anderen. Dien zin heeft Spr. niet kunnen vinden in art. 145, en kan hij er nog niet in vinden. De benoeming van *alle* ambtenaren zou de Raad volgens Spr. aan Burgem. en Weth. kunnen opdragen; beweert men, dat dit niet kan, Spr. kan die bewering niet deelen. De bedoeling van den wetg. is bepaaldelijk geweest volkomen vrijheid te laten aan den Raad: het blijkt uit de beraadslagingen die over art. 145 hebben plaats gehad. De Min. van binnenl. heeft bij die gelegenheid gezegd: een verstandige Raad zal de keus *doorgaans* aan Burg. en Weth. opdragen. De Comm. heeft niet anders voorgesteld, dan de bedoeling des wetgevers is geweest. Men heeft wijders gezegd, met name moeten de betrekkingen worden opgenoemd, wier benoeming aan Burgem. en Weth. zal worden opgedragen. Ook dit is volgens Spr. ongegrond. De verpligting tot speciale en afzonderlijke vermelding van elke dezer betrekkingen is niet in art. 145 te vinden. Wanneer men van het getal der gemeente-ambtenaren aftrekt de benoemingen, die bij de wet zijn geregeld, en die waarover de Raad op eene *andere* wijze heeft beschikt, dan is (en hierop komt het alleen maar aan) de *aanwijzing* der benoemingen aan Burgem. en Weth. opgedragen, in de conceptverordening zoo *duidelijk* als men die kan begeeren. — Spr. hoopt, dat deze door hem aangevoerde gronden zullen strekken om den tegenstand, dien het voorgedragen art. ontmoet, te doen ophouden.

De heer *v. Lier*, ofschoon reeds, in eene vorige vergadering, zijne zienswijze hebbende doen kennen, wenscht echter thans nog nader zijn gevoelen mede te deelen, naar aanleiding van hetgeen door den geachten vorigen Spr., ter verdediging van het werk der Comm., is in het midden gebragt. Spr. vermeent, met alle bescheidenheid, als zijne overtuiging, te moeten uitspreken, dat het geachte lid der Comm. wel wat ver is gegaan in zijne gevolgtrekkingen, daar, waar hij vraagt, wat den Raad zou beletten, bij eene algemeene delegatie, de benoeming van *alle* gemeente-ambtenaren aan anderen op te dragen? Het antwoord vindt men in art. 145 gem.-wet, hetwelk in duidelijke bewoordingen is vervat, zoodat geen twijfel omtrent des wetgevers bedoeling mogelijk is en dus ook geene andere meening of opvatting, dan die de ondubbelzinnige woorden der wet toelaten, kan te pas komen. Men heeft, tot staving van zijn gevoelen, zich beroepen op het gezag der opinie, bij gelegenheid der legislatieve beraadslagingen over het besprokene wetsartikel, door den afgetreden Minister van binnenl. zaken geuit. Eene subjectieve meening, ofschoon ook van eenen Minister, kan echter het gezag en de kracht der wet niet doen ter zijde stellen, en de aangeduide opvatting zou daarhenen onbetwistbaar voeren, en zóóver mag de eerbied voor ministeriele meeningen toch wel niet gaan. Spr. heeft niet hooren wederleggen het argument, door hem geput uit de woorden »*is opgedragen*," aan het slot van art. 145 geplaatst, een grond, van beslissenden aard, ter oplossing der vraag omtrent des Raads bevoegdheid. Het is geen mistrouwen ten opzigte van wien dan ook, hetwelk Spr. bezielt, opentlijk komt hij hiervoor uit, maar hij acht, dat stipte handhaving der wet boven alle andere consideratien moet gelden.

De Burgemeester antwoordt, dat hij noch een der Wethouders het in 't minst als een blijk van mistrouwen zal opvatten, al behield de Raad zich alle benoemingen voor, omdat zij uit ondervinding weten, dat de benoeming van ambtenaren een der moeijelijkste pligten is, die men te vervullen heeft. Spr. moet hier nog opmerken, dat hij, ofschoon niet op nieuw in discussiën willende treden, in 't algemeen de benoeming door het uitvoerend bestuur ten zeerste noodzakelijk acht, vooral in buitengewone omstandigheden, als ziekte, enz.

De heer *v. Beeck Calkoen* gelooft, dat men er hier op moet letten, of er sprake is van eene verpligting of van eene bevoegdheid; het is hier duidelijk eene bevoegdheid, en Spr. meent dus, dat de Raad zich telkens van de benoeming kan ontslaan. Uit dat oogpunt vereenigt hij zich ten volle met het art., gelijk het door de Comm. is voorgesteld.

De heer *de Vos* zegt, dat hij, na deze zaak rijpelijk te hebben onderzocht, en te hebben gehoord de discussiën, die herhaaldelijk er over zijn gehouden, bij zijn vroeger gevoelen moet blijven. Het komt Spr. buiten alle bedenking voor, dat de Raad, de bevoegdheid hem bij de wet opgedragen tot het benoemen van alle ambtenaren, wier benoeming bij de wet of bij de plaatsverordeningen niet aan anderen is opgedragen, zich zelf niet kan ontnemen. Hij kan de benoeming van bepaald opgenoemde ambtenaren bij eene verordening aan anderen opdragen, doch door zich de benoeming van speciaal opgenoemde voor te behouden, en de bevoegdheid tot benoeming van alle andere niet opgenoemden aan Burgem. en Weth. over te dragen, zou hij de wet zelve veranderen. Draagt men collectief de benoeming van ambtenaren aan anderen over, dan handelt men tegen de wet. Het lid der Comm. meent, dat de Raad wel bij magte is de bevoegdheid over te dragen; hij zou het voorzeker kunnen, als men alle ambtenaren speciaal opnoemde; dan zou dit het effect kunnen hebben, dat de Raad geen enkele benoeming hield. Collectief kan dit echter nooit. Men zegt, dat dit verbod niet woordelijk in 't art. staat, maar het is duidelijk uit het art.; want wat zou anders de bijvoeging beteekenen van »wier benoeming niet", enz., — zoo 't niet beteekende, dat alleen die uitgezonderd zijn waarvan speciaal de benoeming aan anderen is opgedragen. Eene opmerking door den heer Voorzitter in de vorige vergadering gemaakt ten voordeele van 't gevoelen der Comm., heeft Spr. nog in de door hem verdedigde meening versterkt. Bij ziekte of onverwachte omstandigheden kan het van belang zijn, zeide men, dat B. en Weth. dadelijk kunnen benoemen personen, wier betrekking thans niet kan worden opgenoemd; daarvoor zou dan de algemeene kwalificatie dienen. Maar daaruit zou volgen, dat de Raad niet alleen aan B. en Weth. zou opdragen de bevoegdheid tot benoeming van ambtenaren, maar ook tot het creëren derzelven. Waarom zou men niet in 't art. aan B. en Weth. kunnen opdragen de benoeming van bepaald opgenoemde ambtenaren of bedienden, die eventueel in zoodanig geval zouden moeten benoemd worden? Maar de Raad heeft geene bevoegdheid eene verordening te maken, waaruit volgen zoude, dat B. en Weth. ook nieuwe ambten kunnen scheppen. Spr. herinnert ten slotte, dat het natuurlijk is, dat alleen de wet hem hier noopt zich tegen het voorgestelde art. te verklaren.

De Burgemeester zegt, dat de moeijelijkheid, die

de vorige Spr. vreest, dat men aan Burgem. en Weth. ook de creatie van ambten stilzwijgend zou opdragen, daardoor wel zal vervallen, dat de Raad altijd over de geldente beschikken heeft. Maar bij ziekten bijv. heeft men noodig oppassers, huisbewaarders, enz.; als er nu fondsen voor dergelijke omstandigheden zijn uitgetrokken, dan kan het practisch nut hebben, dat soortgelijke personen zonder verwijl worden aangesteld. Spr. wil niet op nieuw de zaak zelve bespreken; alleen geeft hij zijne overtuiging te kennen, dat de Raad eene geillimiteerde bevoegdheid heeft.

De heer *v. Reede* vereenigt zich met de laatste woorden van den Burg.: de bevoegdheid van den Raad tot opdragt der benoemingen aan anderen is geillimiteerd.— Daar het hier echter een verschil in de opvatting geldt van den zin en de beteekenis van art. 145, vreest hij, dat het hem niet gemakkelijk vallen zal andersdenkenden te overtuigen. Spr. meent toch niet te min, dat de tusschen de regering en de Tweede kamer gewisselde stukken met betrekking tot dit art. aan zijne interpretatie de voorkeur moeten doen geven. — Wat betreft het verlangen, om speciaal aan te duiden de ambtenaren wier benoeming door den Raad aan Burgem. en Weth worden opgedragen, het ware welligt wenschelijk dat daaraan kon worden voldaan; maar spr. moet hier herhalen hetgeen in de vorige vergadering is gemeld door den heer *v. d. Heuvel*, — aanvankelijk heeft bij de comm. het voornemen daartoe bestaan, maar zij heeft daarvan afgezien *eensdeels*, om de moeijelijkheid der beslissing, in hoe verre sommige der opgegeven mindere kwaliteiten al dan niet onder de klasse der ambten en bedieningen konden gerangschikt worden, en *anderdeels*, omdat zij heeft gemeend niet volkomen te kunnen instaan voor eene volledige opnoeming van al die ambtenaren, in het stelsel, dat door de comm. is aangenomen. Dit stelsel toch is, dat de benoeming der meer aanzienlijke ambtenaren aan den Raad, die der mindere in den regel aan Burgem. en Weth. behoort.— Juist in de speciale opnoeming van deze *mindere* beambten loopt men gevaar zich te vergissen, en er enkelen over te slaan. De overgeslagenen zouden dan, in strijd met het aangenomen stelsel, aan den Raad verblijven, en het doel der commissie worden gemist. Door de voorgestelde wijze van redactie worden alle deze zwarigheden vermeden. Spr. verklaart de taak niet op zich te kunnen nemen, eene verordening te concipieren in eenen anderen dan den door de comm. voorgedragen zin. Mogt de Raad zulks verlangen, dan zou hij moeten verzoeken dit aan anderen op te dragen. — De heer *v. Lier* heeft spr. nog gedaagd te antwoorden op zijn beweren in de vorige vergadering, dat uit het woordje *is*, voorkomende in art. 145 zoude blijken, dat de wet niet toelaat bij nog te maken plaatselijke verordeningen, de benoeming van gemeente ambtenaren aan anderen op te dragen. Spr. was in de vorige vergadering niet tegenwoordig. Het argument van den heer *v. Lier* is hem nogtans uit het gedrukt verslag der Utrechtsche Courant bekend. Nu het door dit lid alhier wordt ter sprake gebragt, meent spr. ter wederlegging te moeten antwoorden, dat, naar zijn oordeel, het woordje *is* in art. 145 voorkomt in de beteekenis van *wordt*. De wetgever toch kan geene vroegere plaatselijke verordening op het oog hebben gehad, want dan zou hij bij art. 145 het reglement voor het bestuur der steden van 1824 hebben gehandhaafd, en dit is ondenkbaar, daar de gemeente-wet juist strekt, om dit reglement te vervangen. De wetgever kan dus in art. 145 geene andere plaatselijke verordeningen hebben bedoeld, dan de zoodanige, welke krachtens de gemeente-wet worden tot stand gebragt.

De heer *Ackersdijck* meent op dezelfde gronden tot het tegendeel te moeten besluiten. Hij gelooft ook dat het reglementair besluit geheel vervallen is. Juist daarin was de benoeming der stedelijke ambtenaren in den regel aan B. en Weth. opgedragen. De wetgever wilde dit veranderen en daarom is in art. 145 het omgekeerde vastgesteld. Wat aangaat hetgeen de de minister bij gelegenheid der beraadslaging gezegd heeft, Spr. meent dat dit juist voor zijne meening pleit. — De minister bezigde de aangehaalde woorden als een argument, om het art. te behouden, 't geen men wilde veranderen. De regel, dat is de bedoeling van 's ministers woorden, moet zijn, dat de Raad benoemt, maar een verstandige raad zal altijd de keus voor het grootste deel aan B. en Weth. opdragen. Spr. merkt verder op, dat hij tot dus ver slechts had gehoord de bewering, dat het doenlijk was, zoo als de Comm. het voorstelt: nu gaat men verder en beweert, dat het niet anders kan, dat de ambten niet allen op te sommen zijn. Spr. vraagt of het met de statistiek hier dan zoo slecht gesteld is, dat men geene opgave kan bekomen van de stedelijke ambtenaren? En mogt er al een worden vergeten, zou die enkele niet in de verordening zijn aan te vullen? Men mag niet anders dan zich aan de wet houden; maar men zal ook daarbij geene groote moeijelijkheid ontmoeten.

De heer *v. Asch v. Wijck* motiveert zijne stem voor het art. Het bezwaar weegt niet bij Spr., dat zoovelen tegen het art. stemt. Men zegt, dat het art. de wet omkeert, dat 't geen regel moet zijn uitzondering wordt, en dat men de uitzondering tot regel maakt. Dit gevoelen steunt op de meening, dat art. 145 der wet een regel bevat en tevens eene exceptie op dien regel. Bij hem is de vraag ontstaan of die meening juist is, en zoo ja, of dan in der daad als regel moet worden aangenomen, dat de benoeming door den Raad geschieden zal. Indien het art. een regel en tevens eene exceptie bevat, dan zou hij vermeenen met evenveel grond te kunnen beweeren, dat het benoemen door den Raad, volgens het artikel, zoo als het daar ligt, als exceptie moest worden aangenomen. De wet toch zegt, wanneer de benoeming niet bij de wet of bij plaatselijke verordening aan anderen is opgedragen, geschiedt zij door den Raad. — Naar zijne opvatting echter is het art. niet te splitsen in regel en exceptie. — het bevat slechts een regel, deze is, dat de Raad benoemen zal, in alle die gevallen, waarin de benoeming niet aan anderen opgedragen is bij de wet of bij plaatselijke verordening. Hieruit volgt geenszins, dat het opdragen der benoeming aan anderen bij plaatselijke verordening zou daarstellen eene uitzondering, en het benoemen door den Raad een regel. Als tweede bezwaar is aangevoerd, dat de Raad door het art. aan te nemen, zich van eene bevoegdheid zoude ontdoen, hetgeen niet geoorloofd zou zijn. Het doen van benoemingen is zeer zeker eene bevoegdheid; maar in art. 145 wordt ook gewag gemaakt van eene andere bevoegdheid van den Raad, te weten, om bij plaatselijke verordening de benoeming aan anderen op te dragen. Wanneer van deze laatste bevoegdheid gebruik wordt gemaakt, dan ontdoet men zich van zelf, ten minste altijd eenigermate van de eerstgenoemde bevoegdheid; — en reeds is het opgemerkt, dat in de wet geen beletsel te vinden is, om des verkiezende de benoeming van alle ambtenaren bij plaatselijke verordeningen aan anderen op te dragen, waardoor men dus zich geheel en al van de bevoegdheid om zelf te benoemen zou kunnen ontdoen. — Mag men nu zich daarvan niet ontdoen, gelijk beweerd wordt, dan is het duidelijk, dat de bevoegdheid, om bij plaatselijke verordening de benoeming aan anderen op te dragen, min of meer beperkt zou moeten zijn. — Dit is evenwel het geval niet. Naar meening des Spr. is de Raad geheel vrij ten dezen aanzien. Hij kan de benoemingen zelf doen, maar hij kan die ook aan anderen opdragen. Dat nu, wanneer hij van deze laatste bevoegdheid gebruik wil maken, de Raad zulks niet anders kan doen dan door de ambten en bedieningen, wier benoeming hij aan anderen wil opdragen, met name in de verordening te noemen, is naar Spr. meening, eene opvatting, die niet op de wet gegrond is, in geen geval door de wet geboden wordt. Bij hem wegen de bezwaren, die tegen het art. zijn aangevoerd, niet; integendeel komen hem de door de Comm. bijgebragte redenen ten gunste van het art. zeer gegrond voor.

De heer *v. Hoytema* verschilt geheel van gevoelen met den laatsten Spr., die geen algemeenen regel in art. 145 wil zien. Het blijkt uit de geheele gemeentewet, dat er wel bepaald van een algemeenen regel sprake is. Spr. haalt de artikelen aan, waarin de benoeming van verschillende ambtenaren wordt geregeld bij de rubriek, die over zulke ambtenaren handelt, wijst er op, dat dan in de gem. wet gehandeld wordt over de bevoegdheid der gem. besturen, en dat eerst als er sprake is van de bevoegdheid van den Raad art. 145 komt. Het is dus wel zeker een algemeene regel, dat de benoeming behoort aan den Raad. Om zich in eene plaatselijke verordening voor te behouden eene bevoegdheid, die men uit de wet heeft is in zekere zin eene absurditeit, die men zich heeft moeten getroosten, om de wet om te keeren. De ambten bestaan of bestaan niet. Bestaan ze, dan kan men ze ook opsommen. Bestaan ze nog niet, dan kunnen ze niet aan Burgem. en Weth. worden overgelaten. Men moet hier onderscheid maken tusschen de ambten en de personen, die die ambten vervullen zullen. Er is zeker veel, dat om der noodzakelijkheid wille voor de meening van de comm. zou pleiten, maar de wet moet worden geëerbiedigd. Spr. beäamt verder geheel, wat de heer *Ackersdijck* heeft gezegd omtrent de aangehaalde woorden van den Minister. Ook Spr. meent, dat de meeste ambtenaren door B. en Weth. behooren benoemd te worden, daar de ambtenaren toch bij 't bestuur bekend zijn, en is er een nieuw te creëren, de raad zal dadelijk suppleren.

De heer *Voorduin* verklaart, bij zijn gevoelen te persisteeren, dat het onderwerpelijk artikel in strijd is met art. 145 der gemeentewet. Eene benoeming door Burg. en Weth., op grond van zoodanige bepaling gedaan, zoude alzoo van onwaarde zijn, en van onwaarde wat door de benoemde ambtenaren ware verrigt. Dit zou b. v. in materie van stedelijke belastingen, bij het constateeren van overtredingen bij proces-verbaal, van ver uitziende gevolgen kunnen zijn. Even als eene procuratie in het burgerlijk regt, moet eene magts-overdragt in het publiek regt, *speciaal* zijn, — of er bestaat geen titel, waaruit men handelen kan. Overigens heeft, bij de beraadslagingen over de gemeentewet, de Minister wel volkomen vrijheid aan den Raad gelaten in de keuze der ambtenaren, waarvan de Raad de benoeming aan Burgem. en Weth. wil opdragen; maar de Minister heeft daarbij *niets* gezegd over *de wijze, waarop die opdragt geschieden moet*. En däár komt het hier eenig en uitsluitend op aan.

De heer *v. Reede* wil nog ten slotte terugkomen op hetgeen gezegd is omtrent de aanduiding van de te benoemen ambtenaren. Hetgeen voornamelijk vereischt wordt in een reglement is, dat duidelijk zij, wat in zijne bepalingen wordt bedoeld. Hij treedt nader in het betoog, dat wanneer men, gelijk is beweerd, van de veronderstelling moet uitgaan, dat alle de gemeente-ambtenaren bekend zijn, de voorgedragen bepaling in duidelijkheid niets te wenschen overlaat. — De heer *v. Hoytema*, zegt Spr. wijders, heeft aangevoerd, dat art. 145 een algemeenen regel inhoudt, dat is waar, maar welke is die regel? — Dat de Raad de *bevoegdheid* heeft tot de benoeming, niet de benoeming zelve. — De Raad kan alle benoemingen aan zich houden, maar ook des verkiezende alle aan anderen opdragen. De Comm. heeft, volgens genoemd lid, in art. 4 aan het concept hare toevlugt moeten nemen tot eene *absurditeit*. — Kan echter *absurditeit* worden te laste gelegd aan eene bepaling welke haren grond vindt in de wet? Welke met de daad niet anders inhoudt, dan het noodwendig gevolg van de toepassing van het art. in geschil? Spr. komt het onbegrijpelijk voor dat een andere zin dan de zijne kan worden gehecht aan de woorden van den minister. Hij meent die woorden nader te moeten toelichten. Ze strekken ten beantwoording eener opvatting van sommige leden der kamer, dat volgens art. 145 de benoeming der meeste en aanzienlijkste ambten aan den raad zoude moeten verblijven. De minister antwoordt: die opvatting is niet juist; de raad is geheel vrij. — Ik houd het er zelfs voor dat een verstandige raad wel zal doen de keus *doorgaans* d. i. in den regel voor het grootste deel aan Burgem. en Weth. op te dragen. — Deze uitgedrukte meening van den minister is door niemand wedersproken en moet dus als het gevoelen van den wetgever worden aangemerkt. In dien zin en in geen anderen is de voordragt der Comm. geconcipieerd. Spr. besluit met zoo voor zich als namens de Comm. bij die voordragt te persisteeren.

Ter stemming overgaande, wordt art. 1 der verordening met 14 tegen 13 stemmen verworpen. Tegen stemden de heeren *Both Hendriksen*, *Jongeneel*, *Boer*, *Nahuijs*, *de Vos*, *Vonwinkel*, *v. Oleff*, *v. Hoytema*, *Walland*, *Voorduin*, *Schuller*, *Karsten*, *v. Lier* en *Ackersdijck*.

De Burgem. meent, dat het nu wenschelijk zou zijn, dezelfde Comm., vroeger met het maken der verordening belast, te verzoeken, het concept in nadere overweging te nemen. Nadat alle leden dier Comm. hunne bezwaren hiertegen te kennen geven, worden door den Burgem. de heeren *Ackersdijk*, *v. Hoytema*, *Walland*, *Schuller* en *Boer* uitgenoodigd een gewijzigd concept in te dienen.

Ofschoon de heer *v. Dielen* herbenoemd is tot lid van den Raad, is voor een oogenblik opengevallen de betrekking van ambtenaar van den burgerlijken stand door hem vervuld. Bij stemming wordt, ter vervulling dier plaats, herkozen de heer *v. Dielen* met 25 stemmen; de heeren *Kien* en *v. Lier* hadden elk een stem. (De heer *Calkoen* had de vergadering verlaten.)

De Burgem. maakt bekend, dat van Gedep. Staten magtiging is erlangd tot het instellen der regtsvorderingen tegen de sluiswachters *P. v. Dijk* en *A. Mol*.

Nog is aan de orde de zaak betreffende de oprigting

eener koornbeurs hier ter stede. De Voorzitter wenscht de beraadslagingen over deze zaak voorloopig te openen, om omtrent deze belangrijke aangelegenheid het oordeel van de leden van den Raad te vernemen, om daarna ook verdere inlichtingen in te winnen en verschillende gezigtspunten te vernemen. Spr. zegt, dat sinds jaren reeds de behoefte is erkend tot eene betere gelegenheid voor den korenhandel. Er is reeds sprake geweest, om de vleeschhal of andere plaatsen daartoe te bestemmen. De zaak is echter nooit tot rijpheid gekomen.

Nu zijn echter door de Kamer van Koophandel en door de Comm. van Fabricage adviesen uitgebragt, en bestaan er vooral 3 hoofdvragen, welker beantwoording noodig is:

1°. Is er behoefte aan eene koornbeurs, voor den verkoop en den opleg van granen en tot verzamelplaats der handelaren?

2°. Zoo neen, bestaat er dan behoefte aan eene overdekte graanmarkt?

3°. De behoefte erkend zijnde, waar dan de koornbeurs of overdekte graanmarkt te plaatsen?

De heer *Jongeneel* zegt, dat indien het hem vergund is om over zulk een belangrijk punt als de koornmarkt het woord te voeren, hij vermeent den Raad te moeten verwijzen, naar het rapport door de kamer van koophandel te dezer stede, aan Burg. en Weth. over dit onderwerp ingediend; daarin toch wordt de gunstige ligging van deze stad, het belangrijke van den graanhandel, het onhoudbare van twee markten in breede trekken ontwikkeld. Spr. vermeent bovendien het bestuur en den Raad wel indachtig te moeten maken, dat het hoog tijd is, dat van de zijde der Regering alles worde aangewend, om de graanmarkt meer naar de eischen van den tijd in te rigten, niet alleen om dezelve daardoor te doen bloeijen, maar ook om te behouden hetgeen men tot hiertoe heeft. Men lette wel op hetgeen in andere steden en in onze nabijheid geschiedt en welken invloed zulks op den duur op onzen markt zoude kunnen uitoefenen. Andere steden, Arnhem, Tiel, den Bosch en Gorkum zijn ons bereids voorgegaan door geschikte en doelmatige koornbeurzen te bouwen en nog zeer onlangs heeft eene onbeduidende plaats in vergelijking van deze stad, de stad Kuilenburg, het besluit genomen om eene koornbeurs opterigten en daarvoor p. m. *f* 30 000 aftezonderen, terwijl verder de steden Arnhem en Tiel door het oprigten van hunne koornbeurzen van dat oogenblik af, reeds getuigen van eene belangrijke ontwikkeling van hunnen graanhandel. Dit is het natuurlijk gevolg, zegt Spr. wanneer men den geest des tijds begrijpt. Tot hiertoe heeft onze graanmarkt niet geleden; wat zij vroeger was is zij nog; zij blijft eenen belangrijken handelstak. Doch dit heeft zij aan hare schoone ligging te danken, niet aan hare doelmatige inrigting. Spr. aarzelt dan ook niet te zeggen, zij is slecht ingerigt en wie van dezen Raad zich wil overtuigen van de gegrondheid dezer bewering, hij ga op eenen regenachtigen dag naar de marktplaats, en hij zal moeten zien, dat de edelste vrucht, die de aarde aan den mensch schonk en met zoo veel moeite en zorg is ingegaard, dáár door regen en wind aan bederf staat blootgesteld. Dit is niet de eischen des tijds begrijpen. Maar waaraan heeft zij het dan te danken, dat zij nu nog is wat zij altijd was? alleen aan de schoone ligging dezer stad. Er zijn voorzeker geene steden in ons vaderland, die voor den binnenhandel zoo gelegen zijn als deze stad, leunende tegen eenen arm van den Rijn en een centraal punt van het groote spoorwegnet uitmakende, staat zij bovendien met 128 steden en dorpen wekelijks en dagelijks in betrekking; alle deze plaatsen brengen en halen hunne waren geheel of gedeeltelijk naar en van deze stad, terwijl het opmerkelijkste van dit alles is, in dezen handel is eene voortdurende ontwikkeling. — En toch men sluimere bij dit alles niet in, want noch eene schoone ligging, noch natuurlijke voordeelen kunnen alléén den handel staande houden; de Regering moet de tijd begrijpen; — de geschiedenis van het ten ondergaan van belangrijke markten is niet vreemd. En nu een tweede punt: Waar moet de koornbeurs gebouwd worden? Naar Spr. bescheiden meening bestaat er geen terrein, hetwelk zulk eene schoone ligging en gunstige gelegenheid aanbiedt als de Neude. Spr. moet dan ook hulde brengen aan den juisten blik onzer voorvaderen, toen zij deze plaats voor de graanmarkt aangenomen hebben. Waar toch is de plaats, welke zulke wijde toegangen aanbiedt, die men van 7 zijden kan naderen, zoo juist in het midden der stad en deze weder in het midden der provincie gelegen; de Neude is de eenige geschikte plaats; en waar men soms anders de koornbeurs zal willen plaatsen, op de Neude zal de graanmarkt altijd gedeeltelijk blijven, hiertoe zijn én inwoners én huizen allen er voor ingerigt. Ten slotte wil de Regering iets nuttigs, iets noodzakelijks daarstellen, men bouwe eene koornbeurs in zijnen ruimsten omvang en men plaatse dit gebouw op de Neude.

De Burg. bedankt den vorigen Spr. voor de door hem in deze gewigtige zaak gegeven inlichtingen. Hij betreurt het, dat het publiek tot dusverre zoo weinig belang schijnt te stellen in eene aangelegenheid, die toch die belangstelling zoo zeer waard is en die zeker ook behoeft. Spr. oordeelt het zeer wenschelijk, dat eene betere gelegenheid worde daargesteld tot het ter markt brengen van een zoo gewigtig levensmiddel als de granen; ook hij erkent in sommige opzigten, de geschiktheid van de Neude, maar moet toch ook opmerken, dat er tegen de Neude eenige bezwaren zijn. Veel waarde zou het volgens Spr. hebben, indien men beteren toegang had tot het water; voor elke markt is dit hoogst nuttig, vooral ook zou het dienstig zijn voor eene graanmarkt. Daarbij zou het verlies van de Neude als plein voor onze stad niet onbeduidend zijn. De bewoners van dat plein zouden veel verliezen. Hij zou er nog al tegen opzien, om een historisch plein, waar men vroeger ook al eens monumenten heeft willen oprigten, buiten hooge noodzakelijkheid prijs te geven; evenwel, kan het niet anders, dan moet wat het zwaartste is het zwaarste wegen. Misschien ware er door aankoop van gebouwen aan de Neude vroeger geschikte gelegenheid te vinden geweest; aanvankelijk zal het echter niet gemakkelijk vallen in de vereischte ruimte van plaats te voorzien. Hechtte men niet aan de Neude, men zou dan kunnen denken aan het terrein bij de Katharijne–barrière, waar nu het plan bestaat tot daarstelling van huizen. Ook het stads-timmerhuis is door den kameraar aangewezen. Spr. hoopt echter, dat ieder in deze belangrijke zaak zoo veel licht zal aanbrengen als hij vermag, opdat deze zaak goed van alle zijden moge worden bezien.

De heer *Both Hendriksen* zegt, dat onze graanmarkt sinds eeuwen belangrijk was; maar de vorm was steeds eigenaardig: de landlieden brengen hun koren op wagens, stellen het te koop en de handelaren komen, om te zien wat er van hunne gading is, terwijl het niet verkocht zijnde in de nabij gelegene huizen wordt opgelegd. Wil men door de daarstelling van eene korenbeurs die vorm veranderen? Spr. vraagt, of daartoe bepaald de noodzakelijkheid is gebleken.

De heer *Schuurman* deelt in het gevoelen van den heer *Jongeneel*. De noodzakelijkheid van betere gemeenschap met het water, waarop door den Voorzitter is gewezen, meent Spr. niet zoo hoog. Ofschoon zeer wenschelijk, is gemakkelijker waterweg niet onontbeerlijk bij eene landmarkt als de onze, waar alles per as wordt aangevoerd, althans niet zoo onontbeerlijkt, dat eene verlegging van de markt niet nog nadeeliger zou wezen. De op of bij de Neu aanwezige pakhuizen zijn vooral van zoo groot voordeel voor den koopman, die toch geene schepen kan gereed hebben liggen, voor wat hij nog niet zeker weet te zullen koopen.

De heer *Vrolik* heeft met belangstelling vooral ook den heer *Jongeneel* in dezen gehoord. Wil men eene koornbeurs op de Neude hebben, dan wil men alles zooveel mogelijk bijeenvoegen en dan vraagt Spr. wat er is van de graanmarkt, die nog op de oude gracht bij de Weesbrug wordt gehouden? Hoezeer Spr. het bejammeren zou, dat de Neude als plein verviel, erkent hij met den Voorzitter, dat 't geen 't zwaarst is ook 't zwaarst moet wegen, en ziet hij minder bezwaar in de daarstelling van een gebouw op de Neude voor de bewoners van dat plein, mits zulk een gebouw aan de buitenzijde een niet onbehagelijk voorkomen verkrijge.

De heer *Schuurman* antwoordt den vorigen Spr., dat de markt op de Oude Gracht reeds veel verminderd is. Op 't oogenblik zijn er nog slechts 2 opleghuizen. De handel aldaar is meer die in zaad, erwten en boonen, die van de Geldersche kanten worden aangevoerd. Sinds de laatste jaren is die zaadmarkt aanmerkelijk afgenomen. Eerstens worden het zaad, erwten en boonen minder geteeld dan vroeger, maar daarbij heeft de Tielsche markt ons van die zijde veel afbreuk gedaan door de betere communicatie op Rotterdam. De verlegging van de markt der Oude Gracht zou dus van geen groot bezwaar wezen.

De Burg. brengt nog in 't midden, dat eene verplaatsing eener markt dikwijls slechts eene tijdelijke kwaal is, die zich remedieert. Als voorbeeld wijst Spr. de bloemmarkt, die in der tijd van voor 't Stadhuis naar het Janskerkhof is verzet. In 't eerst was er ook veel tegen en toch is die markt na de verplaatsing aanmerkelijk in belang toegenomen. Misschien heeft eene verbeterde bloemcultuur ook wel hiertoe bijgedragen; maar spr. haalt dit voorbeeld aan om te bewijzen, dat de verplaatsing eener markt niet altijd nadeelig behoeft te werken.

De heer *Jongeneel* brengt hulde aan de geachten Sprekers voor de opmerkingen door hen gemaakt, echter vermeent hij in bedenking te moeten geven of de angstvallige vraag in hoeverre de koornbeurs finantieel rekening zal geven altijd kan worden gedaan, en hoewel instemmende, dat onze stad een schoon plein zal missen, herhaalt hij de vraag: voldoet de koornmarkt zoo als zij hier is aan de eischen der 19e eeuw? terwijl naar zijne meening het sieraad eener stad niet schoone pleinen, maar eene bedrijvige bevolking en bloeijende markten zijn moeten. Met den heer *Vrolik* is Spr. van gevoelen, dat de bewoners der Neude, mits men een smaakvol en doelmatig gebouw daarstelle, er allen bij zullen winnen.

De heer *Voswinkel Dorselen* heeft gemeend zich te mogen onthouden, om een betoog te leveren over de noodzakelijkheid eener koornbeurs hier ter stede, en over de plaats waar, daar deze aangelegenheid bepaaldelijk in den door Burgem. en Weth. gedeponeerden brief van de Kamer van Koophandel is behandeld; Spr. dringt daarom bij den Raad aan, dit stuk in te zien. Daarin is alles uitvoerig beschreven, daar zal men alles uiteengezet vinden; het voor en tegen is daar opgesomd. Na de voorloopig gehoorde bedenkingen gelooft hij evenwel het stilzwijgen niet te mogen bewaren. Spr. zou de zaak gerust ter beslissing aan de bewoners der Neude overlaten, wanneer aan hen de vraag werd onderworpen, of zij de koornbeurs liever aan het uiteinde der stad, dan wel op de eerstgenoemde plaats begeerden. Wat sommige bewoners der Neu zouden verliezen door de daarstelling van een gebouw op dat plein, zal niet veel wezen; integendeel ze zullen winnen, als er maar een goed gebouw wordt gezet. De Kamer van Koophandel heeft de belangen der Neu–bewoners niet uit het oog verloren, zij deelt niet in de bezwaren, die de zoogenaamde opleghuizen zouden in het midden brengen; behalve dat die niet meer zijn, waartoe zij dienden, ziet Spr. voor hen in het daarstellen eener koornbeurs geen nadeel; dit alles zal men toegelicht vinden in meergenoemd stuk der Kamer van Koophandel aan Burgem. en Weth. De plaats door den Kameraar bedoeld is misschien de meest ongeschikte, die men in de geheele stad zou kunnen aanwijzen: eene koornbeurs op eene plaats, die zelfs de burgers van Utrecht naauwelijks kunnen vinden! De redenen, die Spr. van den Kameraar heeft vernomen, om de Neude als plein te behouden: het houden van een paar parades en het stellen van een paar kermistenten, ze zijn weinig beteekenend tegenover het belang eener markt, waar wekelijks 5,000 mudden graan worden aangevoerd. Wat de belangstelling in deze zaak betreft bij de burgerij, ze bestaat zeker, al openbaart die zich niet door petitiën. Petitiën kunnen niet altijd de maatstaf wezen. Spr. is te zeer van den loyalen geest der Utrechtsche handelaren in graan doordrongen, dan dat het denkbeeld bij hem zoude opkomen, als zouden zij in de verbetering dier markt nadeel in hunne operatien zien. Wat de verplaatsing der koornmarkt betreft, die van de bloemmarkt kan men niet als voorbeeld aanhalen, dit was zeker verbetering; hiervoor moet men echter zorgen markten niet aan het einde der stad te plaatsen, dat is onwedersprekelijk ten nadeele der stadbewoners.

De Burg. antwoordt, ten aanzien der laatste aanmerkingen op de voorstellen van den Kameraar, dat in eene zaak, die nog zoozeer in haar beginselen ligt, de zienswijzen natuurlijk moeten verschillen, maar dat ieder moet geacht worden naar zijn beste weten te hebben aangegeven wat hij meent het geschikste te zijn; en dat men juist door het hooren van uiteenloopende gevoelens tot waarheid zou kunnen komen.

De heer *Ackersdijk* stelt voor, dat de stukken betrekkelijk deze gewigtige zaak mogen worden gedrukt en aan de leden rondgezonden. In der tijd is bepaald, dat de leden van den Raad geene presentiegelden zouden hebben, maar daarbij is toen ter sprake gebragt, dat die gelden beter te besteden waren, om zoo noodig stukken te doen drukken; Spr. meent, dat hier wel een der gevallen voorhanden is, waarin de kleine uitgave der drukkosten zeer gepast is.

De Burg. vereenigt zich gaarne met dit voorstel;

het heeft slechts de moeijelijkheden willen aanduiden, en zou voor zich zelf geneigd zijn het onderzoek dezer zaak welligt later aan eene Comm. op te dragen, misschien met het regt van adviseren. Spr. moet nog ten laatste er op aandachtig te maken, dat in eene groote stad lucht en licht hoofdvereischten zijn voor den gezondheidstoestand; uit dit oogpunt blijft Spr. steeds het verdwijnen van de Neude als plein bezwaarlijk vinden. Nu men niet meer door wallen is ingesloten, moet men zich niet opeenhoopen, maar zooveel mogelijk ruimte zoeken, en eerder aan uitbreiding denken, dan aan digt op elkaar bouwen.

De Burg. stelt hierop het drukken en ronddeelen der stukken voor, 't geen goedelijk wordt aangenomen.

De heer v. Asch v. Wijck brengt nog de aangelegenheid ter tafel, dat men in de vorige vergadering is overgegaan tot de benoeming van een lid voor het bestuur der gods- en gasthuizen, zonder dat vooraf is beraadslaagd en beslist over de vraag, door hem bij eene vorige gelegenheid ter sprake gebragt, of niet zoodanige leden van den Raad die in het bestuur van eenige instelling van weldadigheid als leden van den Raad zitting hadden, ingevolge eene door den voormaligen, thans ontbonden Raad op hen uitgebragte benoeming, aan eene herkiezing als voorzieningsdanig moeten onderworpen worden. — De Raad heeft gemeend in de vergadering van heden te moeten overgaan tot het benoemen van een ambtenaar van den burgerlijken stand in plaats van den heer v. *Dielen*, omdat gemelde heer dit jaar als lid van den Raad heeft moeten aftreden. Indien de gewone aftreding van een lid van den tegenwoordigen Raad, genoegzamen grond oplevert om hem aan eene herkiezing te onderwerpen met betrekking tot eene hem door den Raad opgedragen Comm., dan vermeent hij dat zulks des te meer het geval behoort te zijn voor zoo veel betreft eene Comm. door den voormaligen Raad opgedragen. — Hij had gemeend dat deze vraag behandeld zou zijn geworden vóórdat tot de benoeming van een lid voor het bestuur der Gods- en Gasthuizen zou zijn overgegaan, zoo als, indien hij zich niet bedriegt, bepaald was geworden. Vermits dit in de vorige vergadering geen plaats gehad heeft, wenscht hij dat door den Burg. de geopperde vraag alsnog in eene volgende vergadering aan de orde moet worden gesteld.

Na eene korte woordenwisseling verklaart de Burg. dat de vraag, die, vreemd aan de orde, wordt geopperd, niet aan de beslissing van den Raad kan onderworpen worden; maar dat, indien een lid zoodanige beslissing verlangt, hij zulks in een bepaald voorstel moet inbrengen.

UTRECHT, bij L. E. BOSCH en Comp.